

Sygn. akt IV Pa 25/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tadeusz Piesowicz

Sędzia SO Anna Miazga

Sędzia SO Cezary Wieczorek (sprawozdawca)

Protokolant st. sekr. sąd. Beata Zięba

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko (...) w N.

o nagrodę jubileuszową

na skutek apelacji (...) w N.

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu, Wydział IV Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 lutego 2013 roku sygn. akt IV P 48/13

I. z m i e n i a zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że powództwo oddala;

II. nie obciąża powoda J. P. kosztami postępowania za obie instancje.

Sygn. akt IV Pa 25/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 września 2013 roku

Wyrokiem z dnia 27 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Nowym Sączu w sprawie z powództwa J. P. przeciwko (...) w N. o nagrodę jubileuszową, w pkt. I zasądził od pozwanej (...) w N. na rzecz powoda J. P. kwotę 5.783,40 zł brutto tytułem nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy. Wyrokowi w punkcie pierwszym nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.927,80 zł (pkt II).

Powyższe orzeczenie zapadło na tle następujących ustaleń faktycznych:

Powód J. P. domagał się od (...) w N. zapłaty nagrody jubileuszowej należnej tytułem 35 letniego okresu zatrudnienia.

J. P. był zatrudniony w (...) w N. na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 28 lutego 1997 roku, która została rozwiązana pismem z dnia 26 kwietnia 2012 roku z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 lipca 2012 roku. W okresie zatrudnienia wynagrodzenie powoda wynosiło 1927,80 zł brutto.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 30 maja 2012 roku wypowiedzenie wręczone powodowi zostało uznane za bezskuteczne. Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 28 listopada 2012 roku, na skutek zmiany roszczenia dokonanej przez powoda w toku rozprawy apelacyjnej, zasądzono na rzecz powoda odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę w wysokości 5783,40 zł - odpowiadającej wynagrodzeniu powoda za okres wypowiedzenia to jest za trzy miesiące. W dniu 4 sierpnia 2012 r. upłynął okres 35 lat od chwili podjęcia pracy przez powoda.

Zgodnie z § 24 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zatrudnionych w (...) z dnia 28 sierpnia 2007 roku pracownikowi przysługuje nagroda jubileuszowa w wysokości 300% miesięcznego wynagrodzenia po 35 latach pracy.

W tym stanie rzeczy Sąd I instancji uznał, że powództwo J. P. zasługiwało na uwzględnienie.

Z treści § 10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 29.07.2011 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników niektórych podmiotów leczniczych (Dz. U. Nr 159, poz. 954) wynika, że: do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Tak więc powodowi dla celów nagrody jubileuszowej wlicza się nie tylko staż pracy u strony pozwanej ale także wszystkie poprzednie okresy zatrudnienia. Fakt ten również nie był kwestionowany przez stronę pozwaną. PUZP dla Pracowników Zatrudnionych w (...) z dnia 28 sierpnia 2007 roku jest w tym zakresie korzystniejszy niż § 10 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 29 lipca 2011 roku w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników niektórych podmiotów leczniczych (Dz. U. Nr 159, poz. 954). Strona pozwana nie kwestionowała, iż w zakresie wysokości nagrody ma zastosowanie powołany PUZP.

Sąd Rejonowy wyjaśnił, iż w świetle w/w PUZP oraz przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z 29.07.2011 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników niektórych podmiotów leczniczych (Dz. U. Nr 159, poz. 954) prawo do nagrody jubileuszowej nabywa pracownik a więc osoba pozostająca w zatrudnieniu w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody. Jednak art. 51 § 2 k.p. stanowi, że: pracownikowi, któremu przyznano odszkodowanie, wlicza się do okresu zatrudnienia okres pozostawania bez pracy, odpowiadający okresowi, za który przyznano odszkodowanie. Powodowi niewątpliwie zostało przyznane odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia to jest za trzy miesiące. Zdaniem Sądu Rejonowego powodowi na mocy art. 51 § 2 k.p. należało wliczyć do okresu zatrudnienia dodatkowo 3 miesiące.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona pozwana (...) w N., która zaskarżyła orzeczenie Sądu Rejonowego w całości zarzucając mu:

- naruszenie prawa procesowego, tj. art. 227 i art. 233 kpc poprzez nie uwzględnienie całokształtu wszystkich okoliczności będących przedmiotem postępowania dowodowego w sprawie i oparcie rozstrzygnięcia na błędnej ocenie stanu faktycznego,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na błędnych założeniach, że art. 51 § 1 kp stwarza fikcję prawną nakazującą traktować okres w nim wskazany jako okres świadczenia pracy,
- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 51 § 2 kp oraz § 10 ust. 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 29 lipca 2011 roku w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników niektórych podmiotów leczniczych (Dz. U. Nr 159, poz. 954),

- sprzeczność ustaleń Sądu I instancji będących podstawą rozstrzygnięcia z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym i ustalonym przez Sąd stanem faktycznym sprawy, poprzez błędną wykładnię zastosowanych przepisów – zaskarżony wyrok nie zawiera ustaleń faktycznych odnoszących się do przesłanek normy prawa materialnego.

Apelujący wniósł o zmianę wyroku i oddalenie powództwa, a także zasądzenie od powoda kosztów postępowania.

Uzasadniając apelację strona pozwana podkreśliła, iż Sąd I instancji w sposób zupełnie nieuzasadniony przyjął, że okres wskazany w art. 51 § 2 kp to okres, który należy traktować jak okres świadczenia pracy, podczas gdy przepis ten wyraźnie wskazuje, iż jest to okres pozostawania bez pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja (...) w N. jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Rejonowy poprawnie przeprowadził postępowanie dowodowe, w przeważającej części poczynił prawidłowe ustalenia dotyczące istotnych dla sprawy okoliczności. Ustalenia te znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zebrany w sprawie. Zebrany w sprawie materiał dowodowy został jednak przez Sąd I instancji błędnie oceniony. Sąd Okręgowy co do zasady podzielił ustalenia Sądu I instancji, przyjmując je za podstawę własnych rozważań, jednak ze gromadzonego materiału dowodowego wyciągnął odmienne niż Sąd I instancji wnioski.

Odnosząc się do podniesionego przez stronę apelującą zarzutu, że okres pozostawania bez pracy jest okresem nieświadczenia pracy u pracodawcy, a okres ten nie jest okresem zatrudnienia, lecz jedynie okresem podlegającym wliczeniu do okresu zatrudnienia, to podkreślić należy, że stosownie do § 10 ust 2 cyt. rozporządzenia Ministra Zdrowia z 28 sierpnia 2007 roku w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników niektórych podmiotów lecznicy (Dz.U., Nr 159, poz. 954), do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego oraz poglądami doktryny okres pozostawania bez pracy nie jest ani okresem zatrudnienia, jak również okresem uznawanym za okres zatrudnienia (nie przyjmuje się tu fikcji prawnej pozostawania w stosunku pracy), podlega on natomiast wliczaniu do okresu zatrudnienia. W związku z tym, że okres pozostawania bez pracy wliczany do okresu zatrudnienia nie jest równoznaczny z istnieniem stosunku pracy, w tym czasie pracownik nie nabywa żadnych uprawnień, które zależą od pozostawania w zatrudnieniu. W szczególności pracownikowi nie przysługuje za okres zaliczony do stażu pracy prawo do urlopu wypoczynkowego, w okresie tym nie może nabyć także prawa do nagrody jubileuszowej.

Przepis art. 51 § 1 k.p. wprowadza zasadę wliczania do okresu zatrudnienia okresu, za który przyznano wynagrodzenie, jeżeli pracownik podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy. Jest to okres jedynie zaliczany do stażu pracy. Nie można natomiast nabyć w czasie trwania tego okresu konkretnych uprawnień np. prawa do urlopu, prawa do nagrody jubileuszowej. Ponadto przepis ten wprowadza fikcję prawną, zgodnie z którą nie uważa się za przerwę w zatrudnieniu, pociągającą za sobą utratę uprawnień uzależnionych od nieprzerwanego zatrudnienia, czasu pozostawania bez pracy wskutek wypowiedzenia wadliwego, za który nie przyznano wynagrodzenia. Chodzi tu tylko o fikcję prawną, że stosunek pracy nie został przerwany, nie zaś o możliwość nabycia w tym okresie nowych uprawnień. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 2006 roku, sygn. akt I BP 1/06, LEX nr 287537).

Przepis art. 51 k.p. zapobiega utracie uprawnień nabytych przed bezprawnym rozwiązaniem stosunku pracy, nie stwarza natomiast podstawy do uzyskania w okresie pozostawania bez pracy nowych uprawnień. Zapobiega on utracie uprawnień, a zatem odnosi się do uprawnień już nabytych przed bezprawnym rozwiązaniem stosunku pracy, z czego wynika, że nie stwarza podstawy do uzyskania w okresie pozostawania bez pracy nowych uprawnień.

Nadto w uchwale z dnia 28 września 1990 r. III PZP 15/90, LEX nr 13161 Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż pracownik nie uzyskuje prawa do urlopu wypoczynkowego w okresie, za który przyznano mu odszkodowanie na podstawie art. 56

k.p. Okres, za który zasądzone pracownikowi odszkodowanie na podstawie art. 56 k.p. i który zgodnie z art. 51 § 2 k.p. i 61 k.p. wlicza się do okresu zatrudnienia, jest okresem pozostawania bez pracy. Wynika to jednoznacznie z treści tegoż właśnie art. 51 § 2 k.p. Zasądzenie takiego odszkodowania nie powoduje więc przedłużenia czasu trwania stosunku pracy o okres, za który zostało ono przyznane. Artykuł 51 § 2 k.p. poleca jedynie wliczenie tego okresu do okresu zatrudnienia. Nie tworzy natomiast fikcji prawnej, że jest on takim okresem. Zasądzenie odszkodowania z art. 56 k.p. nie powoduje przesunięcia daty zakończenia stosunku pracy.

W przedmiotowej sprawie nie było zatem podstaw aby wliczyć J. P. dodatkowe trzy miesiące za które przyznano odszkodowanie do okresu zatrudnienia u strony pozwanej. Z uwagi na powyższe powód nie nabył w okresie zatrudnienia u strony pozwanej prawa do wypłaty nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy albowiem w dniu 4 sierpnia 2012 r. nie był już pracownikiem (...) w N..

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo J. P. oddalił (pkt I).

Sąd na zasadzie art. 102 kpc nie obciążył powoda J. P. kosztami postępowania za obie instancje. Sąd Okręgowy wziął pod uwagę trudną sytuację materialną powoda, w szczególności utratę przez niego pracy.

Ref. SSR M. Wójcik